

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A6-0048/2006

27.2.2006

BETÄNKANDE

om biståndets effektivitet och korruptionen i utvecklingsländerna
(2005/2141(INI))

Utskottet för utveckling

Föredragande: Margrietus van den Berg

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	8
ÄRENDETS GÅNG	13

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om biståndets effektivitet och korruptionen i utvecklingsländerna (2005/2141(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar i rådet, Europaparlamentet och kommissionen:” Dokument om europeiskt samförstånd”,
- med beaktande av FN:s globala konvention mot korruption av den 31 oktober 2003,
- med beaktande av FN:s förklaring mot korruption och mutor i internationell handel av den 16 december 1996,
- med beaktande av OECD:s konvention om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförhållanden av den 21 november 1997,
- med beaktande av FN:s millennieförklaring av den 8 september 2000 där världssamfundet gemensamt fastställer millenniemålen för utveckling i syfte att utrota fattigdomen,
- med beaktande av Parisförklaringen om biståndets effektivitet av den 2 mars 2005,
- med beaktande av den fjärde millennierapporten av den 12 juli 2005 om bedömning av ekosystem – Ekosystem och människors välfärd: Möjligheter och utmaningar för företag och industri,
- med beaktande av artiklarna 8, 9 och 97 i partnerskapsavtalet från Cotonou,
- med beaktande av deklARATIONEN av den 2 juni 2003 från G8:s toppmöte i Evian om bekämpning av korruption och ökad insyn,
- med beaktande av rapporten från Afrikakommissionen av den 11 mars 2005 – Vårt gemensamma intresse,
- med beaktande av EU:s strategi för kampen mot olaglig anhopning av och handel med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa som antogs av Europeiska rådet 15–16 december 2006,
- med beaktande av sin resolution av den 15 maj 2003 om förstärkning av kapaciteten i utvecklingsländerna¹,

¹ EUT C 67 E, 17.3.2004, s. 206–255.

- med beaktande av sin resolution av den 31 mars 2004 om begreppet styre i Europeiska unionens utvecklingspolitik¹,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A6-0048/2006), och av följande skäl:
 - A. Korruption skadar de fattiga i oproportionerligt hög utsträckning, eftersom deras tillgång till offentliga varor minskar och kvaliteten på grundläggande service försämras, vilket gör det svårare att ta sig ur fattigdomsspiralen.
 - B. Korruption har en negativ inverkan på företagsklimatet, de offentliga tjänsternas effektivitet och allmänhetens förtroende för sin regering.
 - C. Korruption motverkar ett effektivt bistånd och undergräver därför EU:s mål för utvecklingen samt bromsar upp utvecklingstakten i EU:s partnerländer.
 - D. Enligt Världsbankens beräkningar betalas över en biljon US-dollar ut i mutor varje år världen över. Afrikanska unionens beräkningar visar att korruptionen kostar de afrikanska ekonomierna över 25 procent av Afrikas årliga BNP.
 - E. Korruption är ett problem som påverkar samhället som helhet och som förekommer i många skepnader, och det finns inte någon enhetlig strategi som fungerar i alla sammanhang, eftersom korruption bara kan elimineras för gott genom en samlad insats.
 - F. Många aktörer, däribland politiker, statstjänstemän, det civila samhället, media, multinationella företag och internationella biståndsgivare, kan ha en funktion att fylla i kampen mot korruption.
 - G. Korruption är både en orsak till och en konsekvens av konfliktsituationer.
 - H. Korruption är ett hot mot de grundläggande mänskliga behoven, till exempel tillgången till hälsa och utbildning.
 - I. Korruptionen uppstår till följd av en svag förvaltning och är oupplösligt förenad med statens roll, och därför bör den bekämpas med strategier som gynnar god förvaltning.
 - J. Insyn och ansvarsskyldighet är centrala principer i kampen mot korruption.
 - K. Sambandet mellan olaglig tillverkning, överföring och spridning av handeldvapen och lätta vapen och korruption i både utvecklingsländer och utvecklade länder bör uppmärksammas.
 - L. Det är omöjligt att stävja korruptionen utan det civila samhällets medvetenhet och delaktighet. Tillgång till information är därför avgörande i denna process.

¹ EUT C 103 E, 29.4.2004, s. 449–550.

- M. FN:s konvention mot korruption från 2003 är det första internationella rättsliga instrument som bekräftar behovet av att alla stater gör ett åtagande att återföra tillgångar. Ungern och Frankrike är de enda EU-medlemsstater som har ratificerat konventionen.
- N. OECD:s konvention om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförhållanden från 1997 har inte ratificerats av EU:s medlemsstater Malta, Litauen och Lettland, och dessa medlemsstater bör uppmanas att inom en snar framtid ratificera konventionen.
1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att mer specifikt koncentrera sig på frågor som rör ansvarsskyldighet och öppenhet när den utformar sina utvecklingsprogram, eftersom svaga mekanismer för ansvarstagande tenderar att gynna korruption.
 2. Europaparlamentet betonar att mer uppmärksamhet bör ägnas åt civilsamhällets roll för att främja gott styre och frivillig kontroll av korruption.
 3. Europaparlamentet påminner om att allvarliga fall av korruption kan leda till samråd i enlighet med artiklarna 96 och 97 i det ändrade partnerskapsavtalet från Cotonou.
 4. Europaparlamentet betonar behovet av att stödja utvecklingsländernas nationella parlament i deras arbete som budgetmyndigheter genom dialog, utbyte av information och förstärkning av deras kapacitet.
 5. Europaparlamentet betonar att fria och självständiga media kan spela en viktig roll i kampen mot korruption och efterlyser ett ökat EU-stöd till projekt som bistår eller stärker sådana media i partnerländerna.
 6. Europaparlamentet understryker behovet av att bidra till att bygga upp och förstärka rättsväsendet i dessa länder.
 7. Europaparlamentet betonar kvinnornas viktiga roll också i kampen mot korruption och understryker därför behovet av mer och bättre utbildning för kvinnor och flickor och insatser för att främja kvinnors delaktighet i politiken.
 8. Europaparlamentet stöder kampanjen ”Offentliggör vad ni betalar” (Publish What You Pay) där multinationella företag uppmanas att offentliggöra uppgifter om sina betalningar till regeringar.
 9. Europaparlamentet understryker vikten av investeringar i utvecklingsländerna och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att underlätta sådana investeringar.
 10. Europaparlamentet betonar vikten av att det finns väktare från det civila samhället i utvecklingsländerna som kräver ett system med rättvis maktfördelning. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja processen genom att avsätta en lämplig andel av biståndsbudgeten till väktare från det civila samhället.
 11. Europaparlamentet anser att landets organisation ofta måste förändras för att bekämpa korruption. Europaparlamentet betonar behovet av att stärka kapaciteten i institutioner på

central och lokal nivå för att bekämpa korruptionen, särskilt mot bakgrund av att bistånd i form av budgetbistånd ökar.

12. Europaparlamentet betonar att beviljandet av budgetbistånd alltid måste föregås av en noggrann riskbedömning av tillförlitligheten som görs från fall till fall.
13. Europaparlamentet betonar att budgetbistånd alltid skall öronmärkas för en namngiven sektor.
14. Europaparlamentet betonar att allt budgetbistånd bör kompletteras med en politisk dialog för att förbättra förvaltningen av de offentliga finanserna och minska risken för korruption och dålig förvaltning av medel.
15. Europaparlamentet efterlyser ökad insyn i programmen för budgetbistånd från EU, bland annat genom att relevant information offentliggörs om hur mycket av biståndet som använts i mottagarlandet, och genom att involvera parlament i processen och informera civila krafter.
16. Europaparlamentet efterlyser stöd till effektiv budgetuppföljning genom att det civila samhället och nationella parlament följer upp de offentliga utgifterna så att inkomster tydligt ställs emot utgifter enligt kriterierna från OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (DAC).
17. Europaparlamentet anser att särskilda sociala indikatorer bör utformas för att få fram mer utförliga uppgifter om vilken kvalitet på förvaltningen de aktuella länderna uppnår, och önskar därför att det civila samhället i högre grad skall få medverka på området.
18. Europaparlamentet uppmanar EU att i egenskap av en av ordförandena för programmet för offentliga utgifter och ekonomisk ansvarsskyldighet, där man utarbetar en enhetlig ram för riskbedömning av tillförlitligheten i mottagarländerna, även införa särskilda indikatorer för att mäta korruptionsnivån.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda dessa korruptionsnivåer för att främja god förvaltningssed och vidta lämpliga åtgärder mot korrupta regimer.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga beslut som syftar till att minska utvecklingsländernas utlandsskulder.
21. Europaparlamentet betonar behovet av att internationella biståndsgivare samordnar sin verksamhet i fråga om budgetbistånd för att kunna öka insynen och ansvarsskyldigheten i mottagarländerna.
22. Europaparlamentet kräver att samtliga medlemsstater i EU liksom alla länder som har undertecknat FN:s konvention mot korruption från 2003 ratificerar denna konvention samt OECD:s konvention om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförhållanden från 1997.

23. Europaparlamentet påminner om de regionala initiativens viktiga roll för att stävja korruption och främja en sund förvaltning, till exempel det afrikanska systemet för expertgranskning på samma nivå. Parlamentet betonar behovet av att afrikanska länder genomför dessa initiativ och att kommissionen och medlemsstaterna ger tekniskt och ekonomiskt stöd i detta syfte.
24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja ett rättsligt bindande internationellt instrument för spårning och märkning av handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa så snart som möjligt, liksom att stödja regionala initiativ som syftar till att bekämpa olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa i utvecklingsländerna.
25. Europaparlamentet uppmanar till ytterligare förstärkning av och ökat engagemang i initiativet för insyn i utvinningsindustrin för att få tillgång till uppgifter om betalningar mellan regeringar i utvecklingsländer och multinationella företag.
26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstater med finanscentrer att vidta alla nödvändiga rättsliga och administrativa åtgärder för att se till att olagligt förvärvade medel kan återföras till ursprungslandet. Parlamentet betonar dessutom att kapaciteten behöver stärkas för att förhindra stöld av tillgångar samt missbruk och förskingring av allmänna medel.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införa en internationell svartlistning för att förhindra banker från att låna ut stora belopp till korrumperade regimer eller regeringsföreträdare.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbjuda offentliga inköps eller upphandlingskontrakt med företag vilkas anställda har varit inblandade i korruption tillsammans med ministrar eller tjänstemän eller i andra sammanhang i ett utvecklingsland, om dessa anställda inte underkastas disciplinära åtgärder. Europaparlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att rapportera sådana fall till behöriga åklagarmyndigheter, så att dessa personer blir föremål för utredning och ställs inför rätta om de har begått brott.
29. Europaparlamentet understryker att förfarandena för offentlig upphandling medför stora risker för korruption och att man därför bör prioritera inrättandet av tydliga upphandlingsregler och förfaranden.
30. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

Korruption är ett vanligt fenomen som kan visa sig på olika sätt på olika samhällsnivåer, från mutor av offentliga tjänstemän och stöld av offentliga resurser till bedrägeri och nepotism. Korruption medför stora kostnader för länder, institutioner och vanliga medborgare. Den förhindrar tillväxten, och de länder som har en hög korruptionsnivå löper allvarlig risk att marginaliseras i den globala ekonomin. Världsbanken har beräknat att över en biljon US-dollar betalas i mutor varje år världen över. Enligt Afrikanska unionens beräkningar medför korruptionen en kostnad för de afrikanska ekonomierna som överstiger 148 miljarder US-dollar per år, vilket motsvarar 25 procent av Afrikas BNP.

Korruptionens konsekvenser drabbar de fattiga i oproportionerligt hög grad, eftersom de är de mest sårbara och lider mest av begränsad tillgång till offentliga varor och sämre grundläggande service. Korruptionen förhindrar följaktligen utvecklingen i tredje världens länder. Det är känt att korruptionen både direkt och indirekt kan påverka chanserna att uppnå millenniemålen för utveckling, eftersom budgetresurser i viktiga målområden försvinner. Biståndet blir också mindre verksamt i korrumpierade länder eftersom en ansevärd del av de beviljade anslagen sipprar bort.

Eftersom korruptionen blir ett hinder för effektivt bistånd finns det bland internationella biståndsgivare ett uttalat intresse för att hjälpa till att stävja korruptionen i de länder dit pengar skickas. EU bör göra kampen mot korruption till ett centralt inslag i sin utvecklingspolitik och inrikta sig på frågor som god förvaltning, statens kapacitet och styrning av den offentliga sektorn. I detta måste även ingå god riskhantering på leveranssidan så att inte biståndet går till miljöer med svag styrning där anslagen sipprar bort på grund av korruption.

Biståndsgivarna bör å sin sida visa större tillit till länder med lägre korruptionsnivå och ge dem tid att leverera resultat. Utan ett förutsebart resursflöde och möjlighet att utnyttja utvecklingsstöd för återkommande utgifter, till exempel löner, blir staterna tveksamma till att anställa lärare eller sköterskor, vilket förhindrar landets utveckling.

Främja god förvaltning

Korruption uppstår till följd av en svag förvaltning. Eftersom statens roll är viktig när det gäller korruption definieras korruption ibland som missbruk av offentlig makt för privata ändamål. Svaga institutioner och förvaltningar med begränsad ansvarsskyldighet ger ofta utrymme för politiker eller offentliganställda tjänstemän att misshushålla med offentliga medel. Forskning har visat att länder som ökar kontrollen av korruptionen och följer rättsstatliga principer i förlängningen kan förvänta sig en fyrfaldig inkomstökning per capita. Att stävja korruption är och bör därför vara ett viktigt mål i politiken för att åstadkomma ”god förvaltning” i utvecklingsländerna. EU har fastställt att god förvaltning är en integrerad del av unionens långsiktiga utvecklingsstrategi.

God förvaltning kretsar kring principen om ansvarsskyldighet och insyn. Ansvarsskyldighet innebär att det finns bestämmelser, förfaranden och kontrollmekanismer för att kontrollera

vad staten gör med folkets pengar. Både statliga och icke-statliga aktörer bör vara delaktiga i processen.

Insynen är en mycket viktig del av ansvarsskyldigheten. Om ekonomiska anslag är synliga blir det svårare att placera pengar i korrumperade fickor. Tillgången till information är mycket viktig för att medborgarna skall kunna bli verkligt demokratiskt delaktiga i offentliga frågor. Detta bygger på den grundläggande rätten att få offentlig information och bidrar till att civila samhällsorganisationer kan bygga upp effektiva övervakningssystem.

Budgetuppföljning

Insyn i budgeten är ett av de viktigaste områdena där god förvaltning kan gynnas genom bättre tillgång till information. Medborgarna har rätt till information om hur budgetarna används. Detta är särskilt viktigt när det gäller större intäktsposter, till exempel de belopp som tas emot från internationella biståndsgivare i form av budgetstöd.

Den offentliga och juridiska granskningen är vanligtvis inte särskilt effektiv på grund av att det saknas information. Det är viktigt att de fastställda målen och politiska prioriteringarna återspeglas i årliga budgetar. Budgetinsynen behövs för att kontrollera de sektorer som är avsedda att ta emot pengarna. I vissa länder är enbart vissa delar av budgeten offentliga och andra delar, till exempel militärutgifter, inte offentliga. Så får det dock inte vara: biståndsgivare, nationella parlament och det civila samhället skall alltid ha insyn i hela budgeten.

Budgetuppföljning kan och skall genomföras av både nationella parlament och det civila samhället. Undersökningar för att spåra offentliga utgifter (Public Expenditure Tracking Surveys, PETS) är ett särskilt verktyg som ofta används för att undersöka flödet av medel och material från stat till mottagare, såsom skolor och sjukvårds- och hälsocentrer. Med hjälp av PETS kan potentiellt korrumperade områden identifieras, kampen mot korruption övervakas och intressenter få ökat inflytande. EU bör stödja utvecklingen av PETS och utbildning av dess användare.

Parlamentens uppgift

Parlamenten fullföljer de funktioner som anges i nationella författningar. De kontrollerar regeringar och företräder folket och är viktiga intressenter i kampen mot korruption. Parlamenten fyller en viktig funktion när den offentliga ekonomiska förvaltningen skall reformeras, men den låga utbildningsnivån hos dessa lagstiftare begränsar i många länder parlamentets möjligheter att arbeta effektivt. Eftersom nationella parlament ofta blir förbisedda i program för god förvaltning förtjänar de mer uppmärksamhet från internationella biståndsgivare.

Utvecklingen av de nationella parlamentens kompetens skall framför allt bestå av följande:

- a) Stöd till nationella parlament genom införandet eller förstärkningen av mekanismer i parlamenten för att avkräva ansvar av regeringarna.

- c) Hjälpa till att öka kunskapen om budgetfrågor – utveckla kompetens att göra en korrekt beräkning och bedömning av budgeten under budgetförfarandet.
- d) Hjälpa nationella parlament att skapa medvetenhet hos allmänheten genom att införa medborgarutbildning i skolornas läroplaner och driva informationskampanjer riktade till allmänheten.

Det finns bevis på att korrruptionen minskar i takt med att andelen kvinnor i parlamenten ökar. Att minska klyftan mellan könen är därmed ett annat instrument som kan minska korrruptionen. Länder som inför särskilda åtgärder för att utveckla kvinnors kompetens och skydda deras rättigheter har högre välstånd. Enligt Världsbanken minskar korrruptionen och den ekonomiska tillväxten sker snabbare om kvinnor får tillgång till resurser och utbildning. EU bör därför stödja kvinnors ökade deltagande i politiken.

Väktare från det civila samhället

Allmänhetens påtryckningar och en allmän intolerans mot korrruption i ett samhälle är mycket viktiga faktorer i kampen mot korrruption. Återkoppling från allmänheten, kanaliserad genom det civila samhället, kan vara ett kraftfullt verktyg för att göra samhällets service mer lyhörd och ansvarstagande. Om det civila samhället skall kunna uppfylla sina uppgifter är det viktigt att öka allmänhetens kunskap, utbilda människor och se till att det finns strukturer som gör att dessa det civila samhällets väktare verkligen kan genomföra sin uppgift. Det finns många exempel i världen på hur organisationer effektivt övervakar sina regeringar och försöker ställa dem till svars. Kampanjen ”Offentliggör vad ni betalar” som samlar hundratals icke-statliga organisationer arbetar för att avslöja vilka betalningar de multinationella företagen inom naturresursutvinningen betalar till regeringar. En god förvaltningspolitik och särskilt en politik för att reformera förvaltningen av offentliga medel bör bli ett gott stöd för utvecklingen och förstärkningen av dessa organisationer.

Budgetstöd

EU ger i allt högre grad budgetbistånd till utvecklingsländerna, dvs. pengar som går direkt till statskassan i mottagarlandet, i stället för att investera i ett större antal små utvecklingsprojekt. EU:s budgetstöd som har ökat från 14 procent år 2001 till omkring 30 procent 2004 anses vara ett användbart biståndsalternativ i en strategi för att förbättra den offentliga ekonomiska förvaltningen av budgeten som helhet.

Budgetstödet innebär dock även en stor risk på grund av den bristande insynen och eventuella möjligheten att korrumpierad verksamhet finansieras. Budgetstödet fungerar mycket väl när institutionerna är bra, men korrruptionen ändrar budgetstödet inverkan på tillväxt och fattigdom. Därför bör en analys av den makroekonomiska och finansiella situationen i landet göras innan något budgetstöd betalas ut. Att höja de offentliga utgifternas kvalitet och effektivitet är ett av de viktigaste kriterierna för att bevilja budgetstöd. Budgetstöd bör endast ges till en stat om man har konstaterat att den förbättrat sin offentliga ekonomiska förvaltning.

Även om institutionerna fungerar bra bör man vara försiktig när stöd skall betalas direkt till nationella budgetar. Revisionsrätten konstaterade nyligen att korrupsionsproblemen inte

uppmärksammas i tillräckligt stor utsträckning i Europeiska kommissionens nuvarande program för budgetbistånd¹. Korruptionen bör analyseras i alla riskbedömningar av tillförlitlighet och kommissionen bör fortsätta sin medverkan när budgetstödet genomförs, antingen genom kontroller i förväg eller i efterhand. För att ytterligare minska riskerna bör budgetstöd alltid ges i form av sektorspecifika budgetstöd med öronmärkta pengar för en viss sektor där finansieringen skall användas.

Budgetbiståndets effektivitet mäts genom resultatindikatorer. Dessa indikatorer anger ofta i stora drag om de offentliga anslagen förvaltats korrekt. De visar inte i tillräckligt hög utsträckning hur resultatet blivit för de fattiga. Sett ur ett utvecklingsperspektiv är det bättre att använda fattigdomsrelaterade mål som direkt mäter resultatet av exempelvis utbildnings- och sjukvårdspolitiken, vilket tvingar staterna att inrikta sig på politikens resultat, i stället för på budgetinkomster och budgetutgifter. Närmare uppgifter om skäl, definitioner, beräkningsmetoder och informationskällor för varje indikator bör systematiskt anges när indikatorerna används.

Enligt resonemanget ovan är det civila samhällets övervakning mycket viktig vid budgetstöd. Civilsamhällets grupper måste ha tillgång till informationskällor och bättre kunskap om makroekonomiska faktorer. Därför måste 0,5 procent av det budgetstöd som beviljas reserveras till väktare från det civila samhället.

Vad världssamfundet kan göra

De två viktigaste konventionerna om kampen mot korruption är OECD:s konvention om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförhållanden (1999) och FN:s konvention mot korruption (2003). OECD-konventionen har ratificerats av alla EU-medlemsstater, förutom Malta, Litauen och Lettland. Påtryckningar bör utövas på dessa medlemsstater att underteckna konventionen. FN:s konvention har i skrivande stund endast ratificerats av Ungern och Frankrike. Konventionen bör ratificeras av samtliga EU-medlemsstater så snart som möjligt. Världssamfundet i allmänhet och EU i synnerhet bör arbeta för att konventionerna genomförs bättre.

En annan viktig fråga är insyn i samarbetet med andra biståndsgivare såsom Världsbanken och IMF. Ett exempel på detta är programmet för offentliga utgifter och finansiell ansvarsskyldighet (PEFA) där EU och Världsbanken tillsammans sitter i styrelses ledning. Programmet ger en enhetlig ram för riskbedömning av tillförlitlighet med hjälp av en gemensam uppsättning indikatorer. Det nuvarande systemet är dock otillräckligt om korruption skall kunna mätas, eftersom det inte innehåller någon direkt indikator för korruption. Detta bör åtgärdas framöver.

Initiativet för insyn i utvinningsindustrin (EITI) är ett avtal med flera intressenter enligt vilket olje-, gas- och gruvföretag officiellt samtycker till att avslöja alla betalningar de gör till regeringarna i utvecklingsländerna. Regeringarna samtycker å sin sida till att offentliggöra vad de tar emot. Världssamfundet bör ge initiativ som detta ett starkt politiskt och ekonomiskt

¹ Särskild rapport nr 2/2005 om EUF:s budgetstöd till AVS-länderna: Kommissionens förvaltning av området ”reformen av de offentliga finanserna”.

stöd för att öka insynen. EU bör dessutom stödja lokala åtgärder för att bekämpa korrupcion, till exempel det afrikanska systemet för expertgranskning på samma nivå (African Peer Review Mechanism, APRM), som troligen är den mest innovativa delen av det nya partnerskapet för Afrikas utveckling (NEPAD).

Stöld av tillgångar

Ett stort problem som drabbar många utvecklingsländer är före detta diktatorers eller presidenters olagliga utnyttjande av offentliga medel och tillgångar som de deponerar i utländska banker. Länder med stora finanscentrer med sådana medel bör vidta alla rättsliga och administrativa åtgärder för att se till att dessa olagligt förvärvade statliga medel kan frysas och konfiskeras och att pengarna så småningom kan återföras till regeringarna i de länder de stals från. Detta genomförs för närvarande inte på något effektivt sätt eftersom tillgångarna ofta förblir ofrysta fram till det att det finns en långt framskriden brottsmålutredning, vilket ger den före detta diktatorn tid att flytta sina pengar.

Eftersom rättsväsendena i de berörda länderna många gånger inte kan uppfylla kraven för att återkräva illegala medel och återföra dem till landet bör särskilda insatser från biståndsgivarna användas till att utveckla denna förmåga. Det är dessutom viktigt att inrikta tekniskt stöd på att *förhindra* stöld av tillgångar. I flertalet utvecklingsländer saknas det relevant lagstiftning och goda finansiella institutioner som kan identifiera illegala medel innan de försvinner ut ur landet. EU:s utvecklingsbistånd på området bör inriktas på detta område, till exempel genom att bistå med expertrådgivning, utbildning och handledning.

En sista åtgärd som kan förhindra att stater drabbas av ekonomiska problem är att hindra banker och andra finansiella centrer från att låna ut stora summor pengar till diktatorer eller korrumperade regimer. Många före detta diktatorer som försvunnit för länge sedan har lämnat sina länder i djup skuld och skapat allvarliga hinder för utveckling. Ett av kriterierna för sådan utlåning kunde vara frågan huruvida en regering är demokratiskt vald. En svart lista över regimer kan utarbetas av världssamfundet, till exempel Parisklubben. Så fort det genom demokratiska val skett ett regimskifte i ett land, eller så fort de demokratiska styrelseformerna förbättrats på annat sätt, kan landet strykas från listan.

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Biståndets effektivitet och korruptionen i utvecklingsländerna		
Förfarandenummer	2005/2141(INI)		
Grund i arbetsordningen	Art. 45		
Ansvarigt utskott Tillstånd: tillkännagivande i kammaren	DEVE 8.9.2005		
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	INTA 8.9.2005		
Inget yttrande avges Beslut	INTA 29.8.2005		
Förstärkt samarbete Tillkännagivande i kammaren	Nej		
Resolutionsförslag som återges i betänkandet			
Föredragande Utnämning	Margrietus van den Berg 24.5.2005		
Tidigare föredragande			
Behandling i utskott	29.8.2005	4.10.2005	1.12.2005
Antagande	20.2.2006		
Slutomröstning: resultat	för:	22	
	emot:	0	
	nedlagda röster:	0	
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Margrete Auken, Thierry Cornillet, Alexandra Dobolyi, Michael Gahler, Filip Andrzej Kaczmarek, Glenys Kinnock, Ģirts Valdis Kristovskis, Maria Martens, Miguel Angel Martínez Martínez, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, María Elena Valenciano Martínez-Orozco, Anna Záborská		
Slutomröstning: närvarande suppleanter	John Bowis, Milan Gaľa, Ana Maria Gomes, Fiona Hall, Manolis Mavrommatis, Zbigniew Zaleski, Gabriele Zimmer		
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Emine Bozkurt, Robert Evans		
Ingivande – A6-nummer	27.2.2006	A6-0048/2006	